

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 10.391 van 31 maart 2014
in de zaak A. 211.818/XIV-35.504**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Rim Amdouni
 kantoor houdend te 9000 Gent
 Coupure 383
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 maart 2014, strekt tot de
nietigverklaring van het arrest nr. 117.987 van 30 januari 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 maart 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief
rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop artikel 62 van de wet van
15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en
de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke

motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

Met de algemene bewering dat hij “bij een terugkeer naar zijn land (...) andermaal het slachtoffer (zou) worden van onmenselijke behandeling nu hij enerzijds riskeert er opnieuw mishandeld te worden, maar er tevens geen adequate behandeling voor zijn ziekte zou krijgen” en dat “indien (...) (hij) uitgewezen zou worden en terug dient te keren naar Afghanistan (...) dit een onmenselijke behandeling op zich (vormt)”, maakt verzoeker geen schending van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, aannemelijk. Het tweede middel is kennelijk ongegrond.

Verzoekers kritiek betreffende de schending van de redelijke termijn is niet gericht tegen het bestreden arrest en kan derhalve niet dienstig worden aangevoerd. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op eenendertig maart tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams